

[Gertrud Stjernholm Nielsen]

visningen tilrettelægges på, alt efter om formålet er at lære eleven noget til gavn og glæde for eleven selv, eller om formålet er, at eleven skal kunne undervise andre. Begge dele er lige udmærket, men efter kommunisternes mening to forskellige ting.

Derimod er det godt, at lovforslaget åbner mulighed for efter- og videreuddannelse, men det koster naturligvis penge, og de må så bevilges. Der er i hvert fald ikke inden for bevillingerne til efter- og videreuddannelse af folkeskolens lærere plads til udvidelse af kredsen af elever – tværtimod.

Vi kan i øvrigt helt gå ind for, at undervisningen bliver gratis, og at eleverne kommer ind under loven om Statens Uddannelsesstøtte.

Ole Vig Jensen (RV):

Ud over den ideelle målsætning, der formentlig ligger bag lovforslaget, så er det i bemærkningerne sagt, at dette udgør noget af en retfærdighedshandling over for dem, der søger disse uddannelser, ud fra ønsket om at sikre, at de får den ligestilling, som andre, der søger andre typer af seminarier, har. Så langt er der i hvert fald også mening i forslaget. Jeg vil også sige, at gennemføres dette lovforslag, så er der vel også meget hold i det, som er tilkendegivet i dette lovforslag.

Vi er også tilhængere af, at vi sikrer dem, der søger denne uddannelse som håndarbejds lærer, fritagelse for betaling af undervisningsafgifter. Vi synes, at det er rimeligt, at de får de samme betingelser for at kunne modtage støtte som mange andre uddannelsessøgende, idet de kommer ind under Statens Uddannelsesstøtte. Så langt, så godt.

Men jeg har også nogle kritiske bemærkninger til lovforslaget, fordi man jo med dette lovforslag bevæger sig ind på et område, hvor man netop ikke er vant til at have formaliserede forhold at arbejde under. Det kan der godt være en betænkelighed ved nu at indføre med det pågældende lovforslag. Jeg tænker bl. a. på den stramning af adgangskravene, som formentlig vil være en følge af dette lovforslag. Det er jo sådan, at der stadig væk kun vil være 175 pladser til rådighed i en uddannelse, som i øvrigt, hvad betingelserne angår, bliver bedre. Derfor kommer vi ikke uden om, at der skal ske en udvælgelse, og så er der i hvert fald en risiko for, når

man i øvrigt ser på, hvordan det går ved mange andre uddannelsesinstitutioner, at det er dem med det teoretiske fundament, der har de bedste betingelser for at komme ind, og det synes jeg ville være synd her.

Men jeg bemærker mig naturligvis også, at ministeren i lovforslaget siger, at der netop skal være mulighed for en bred rekruttering netop til denne uddannelse, således at mange andre end de formelle kvalifikationer – altså snarere de reelle – kan give adgang til denne uddannelse. Dér beder jeg ministeren, som jo, hvis lovforslaget gennemføres nogenlunde som det er fremsat, får en række bemyndigelser, om at være mægtig opmærksom på, at man sikrer denne brede rekrutteringsmulighed også for fremtiden.

Jeg synes også, det er en svaghed ved, ja, vi kan måske sige følgerne af lovforslaget, at de, der uddannes ved disse uddannelsesinstitutioner, ikke umiddelbart får noget sted, hvor de kan ansættes med sikkerhed. De vil, som forholdene er i øjeblikket, formentlig ikke kunne få ansættelse i folkeskolen, og jeg hører til dem, der egentlig beklager dette.

Ser vi på de andre muligheder inden for de frie skoler og inden for fritidsundervisningen, så er der ikke særlige ansættelsesmuligheder dér. Dér er det i hvert fald meget vigtigt, at vi holder fast ved og ikke anfægter det princip, som har været gældende for hele dette område, nemlig den frie ret til at ansætte lærere såvel i de frie skoler som i fritidsundervisningen. Jeg tror, at noget af det mest værdifulde at holde fast ved i den folkeoplysende tradition, vi har, netop er at sikre, at ethvert menneske, der har erhvervet sig faglige kvalifikationer og har en vis pædagogisk skoling, skal have mulighed for at gå ind og øve en indsats. Derfor vil jeg sige, at dette lovforslag heller ikke må betyde, hvis det vedtages, at man ligesom lukker af for det princip, som har været gældende i mange år inden for denne del af vore uddannelser.

Nu kan vi jo ikke deltage direkte i udvalgsarbejdet, men vi vil da anbefale, at man arbejder videre med det, og vi vil efter bedste evne forsøge at følge det kritisk.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Håndarbejde er efterhånden blevet et vidt begreb, også når man tænker på det i skolen. Det var for få år siden noget, hvor man bare